

сдушихъ кжмъ нуждата на прѣобразованието което ако свали едното, то трѣбаше да вжзвиши другото.

Щомъ новината, че Селимъ падналъ, ея раздаде, низаматъ, като ея боеше отъ народното отмъщение, отхрванъ и отъ клетвата си, остави казармата. Тѣ сжблякахъ униформата си и ея распржепахъ единъ по единъ, като разбойници, но провинцитѣ на джржавата. Топовитѣ отъ сичкитѣ Цариградски батерии извѣстихъ концецатъ на революцията. Яничаритѣ, съ своитѣ казани, навлѣзахъ си въ казармитѣ, и пачнахъ си службата съ сичкитѣ тѣхни привилегий.

Тѣзи вжлнения и движения на правителството, и тѣзи измѣствания на властѣта развалихъ порядокатъ на джржавата. Русцитѣ, безъ неприятели, напжлнихъ Влахия и Молдавия. По благополучие за Турцитѣ, Тилентекиятъ миръ принуди Русцитѣ да пажтѣ границитѣ си.

До колкото Селимъ желаяше и мисляше за одобрението на неговата войска и джржава, до толкова Мустафа IV джржяше работитѣ въ намерение; той носяше само името, а други ея распорѣждахъ. Лекоуменьъ, каприцийозенъ, мѣкъ и строгъ сжврѣменно, той не любяше отъ властѣта освѣнь великолѣпнието и наслаждението. Каймакаминатъ и мюфтията царувахъ на негово мѣсто. Но това тѣхно сжединение, чрѣзъ вината, не отиде за джлго врѣме. Завистѣта си размѣси и славолубието ея разбуди: Всеякъ искаше да бжде самъ властитель.

Вчера приятели, днеска неприятели по причина на славолубието, тѣ начнахъ силно да ея пригонвжтѣ. На концецъ, Мюфтията, като духовно лице, яничаритѣ му бѣхъ привязани, сполучи чрѣзъ тѣхъ тж изгони Каймакаминатъ въ заточение и остана самъ владѣтель въ Столицата.

При тѣзи вжтрѣшни анархии, сблжскахъ ея и вжжкашнитѣ влияния: Францускитѣ и Английскитѣ интри-